

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 38987

гр. София, 24.11.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в**  
закрито заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Златил Чолаков**

като разгледа дело номер **9231** по описа за **2025** година докладвано от съдията,  
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на КДЛ - Втори секретар, при Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т., чрез процесуален представител И. А., с която се иска изменение на решение № 37170 от 11.11.2025 г. по адм. д. № 9231/2025 г. на АССГ в частта за разноските. Моли размерът им да бъде променен поради твърдението, че разноските за преводач следва да бъдат за сметка на лицето, което не владее български език и по искане, на което е започнало производството.

В писмен отговор ответната страна възразява срещу направеното искане и излага подробни доводи за неговата неоснователност.

Административен съд София- град, в настоящия състав, като съобрази изложеното в молбата, намери за установено следното:

Съгласно чл.176а, ал.1 от АПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Претенцията за изменение на решението в частта за разноските е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 176 а, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение № 37170 от 11.11.2025 г. по адм. д. № 9231/2025 г. на АССГ е отменен отказ за издаване на виза тип “D” постановен от Завеждащ „Консулска служба“ (ЗКС), при Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т. и преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне по искането за издаване на виза. Министерство на външните работи е осъдено да заплати на жалбоподателя, разноски в настоящото производство в общ размер на 239,12 лв., представляващи - 10лв. държавна такса за образуване на делото, 70 лв. депозит за преводач на допуснат от съда свидетел и 159,12 лв. за превод на документи от значение за спора, които съда е изискал и приел по делото като доказателства.

Правото на разноси зависи от изхода на правния спор и възниква за страната, в чиято полза е постановен съдебният акт, след съответно искане и представяне на доказателства за извършените разходи. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК Когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, или установи незаконосъобразност по чл. 193, ал. 2, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

Следва да се отбележи, че „разноските по производството“ по смисъла на чл. 143, ал. 1 от АПК са всички разноси на страната по делото за събиране на доказателства по същото, които са приети от съда като допустими, относими и необходими за установяване на обективната истина. Тук влизат както разноси за вещи лица и преводачи, така и заплатени такси за превод на документи от чужд език, ако същите са представени и приети от съда като доказателства по делото в съдебна фаза. В този смисъл, отчетените от процесуалния представител на жалбоподателя разходи за преводач, както и за превод на документи, които в случая са представени и приети като доказателство по делото и са част от административната преписка, попадат в обхвата на чл. 143, ал. 1 от АПК и подлежат на възстановяване (в този смисъл Решение № 8913/12.06.2019 год. по адм. дело № 2235/2018 год. на ВАС, VII отд.; Решение № 7021/27.06.2023 год. по адм. дело № 1474/2023 год. на ВАС, VII отд.; Определение № 2417/22.02.2021 год. по адм. дело № 9585/2020 год. на ВАС, VII отд.).

С оглед на гореизложеното съдът счита, че не са налице основания за изменение на решението в частта за разноските.

По изложените съображения и на основание чл. 176а, ал. 3 АПК, съдът

#### ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на КДЛ - Втори секретар, при Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т., чрез процесуален представител И. А. за изменение на решение № 37170 от 11.11.2025 г. по адм. д. № 9231/2025 г. на АССГ в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: